
YÜK
Çağlar Simsoy
okunacak nesne
okunacak nesneler üretir

YÜK

Şiirler

Çağlar Simsoy

okunacak nesne
okunacak nesneler üretir

© Çağlar Simsoy
© Okunacak Nesne

Kitabın Adı: Yük

Yayın Yönetmeni: Eflatun Solmaz
Düzelti-Mizanpaj: Mücevher Dikinesoy
Kapak Tasarımı: Çağlar Simsoy

Tüm hakları Çağlar Simsoy'a aittir.

Kaynak belirterek yapılacak alıntılar dışında
hiçbir ticari üründe tamamen ya da kısmen kullanılamaz.
Eserin özgün yapısında değişiklik yapmaksızın,
dijital ortamlarda paylaşılabilir, çoğaltılabilir.

İletişim: caglarsimsoy@gmail.com

YÜK

eve zor varmış
omuzlarda
yük olmanın yükü
bitti

akşam can çekişip
gece ölen
sabah
yük olmadan
gitti

◆

buluşmalar

çekilince herkes
durgun sularına
kalan
birkaç dakika

sevilenler avuçta
kum gibi dağılmakta
kalanlar bunlar
dostlar

istediğiniz kadar değilse
affedin
yükse arada bir
hoş görün

avuçta kalanlar
silkelenecek birazdan

◆

küfe

buruk bir rahatlamayla
işin başına oturmak
omuzlarda yükü
her gün artarak
buyur etmeden gelir kış

konum belli olunca
bir garip akar zaman
insanlar girer çıkar
girer
çıkar

◆

eser

kurallara uyarım
köprüyü geçene kadar
bildiğimi okurum
yalan yanlış yazarım
kal derler kalırım
bahane bulana kadar
kahraman değilim
yalnızca tetikçiyim

◆

süprüntü

ders mi ceza mı
boşa çile mi
bilsen
ona göre
binek ayarlasan

ağırlığınca yük
taşıyamıyorsun
yastığa başını
bırakıveriyorsun
çocuk oyuncağıdır
sana karşı zafer
beklediğin değil
ertelediğin gelir

cevapsızlığınla
çaresizliğinle
öğrendiklerinle
söylemek istesen
bilmezken
unuttuklarını
yine sabah olur

◆

gıdım

hadım hamal
yük taşıyor
gücü yettiğince
yükten kaçıyor

◆

gönüllü

ne güzeldir
kimsenin yüklemediği
özgürlük diye
        kucakladığın
          zorunluluklar

◆

anımsa

pişmanlık rasyonel
denklemin bir yerinde
göğsünün içinde pençe
    acı duymamak için
                sağırlaş

kovmakta zorlanmayasın
sevgili hayaletini
bir anda karşına çıkıp
aklını almasın

o gün gelecek
biri kalacak biri gidecek
      kulaklarında sesi
ses tellerinin titreyişi
                çekiç
                örs
              üzengi

◆

yol-cu-luk

dolaşık iç içe
devinir zaman
al ileri sar geri
baştan sona izle
yakala bir yerinden

zamanın içinden
lokomotif gibi geçeriz
karşılaşmalara doğru
istasyonlarda gözler
bir yanılsama
yanlış anlama

◆

hormon

ah dedi ciğerler
kafes yanıyor
soluğu idareli kullan
azalıyor

doğmak nedir
sonradan

çocuk olmak nedir
taparcasına tutkuyla
benden önce doğanlara
bir an önce yetişmek
ve geçmek

gençliğe adım atmak
gençliğin içine dalmak
engel yıkacak çağlar
beden keşfedilmiş
baştan aşağı
her yerde
gürül gürül
aşk
akan

sonra
göz açıp kapayıncaya
orta mıdır
son mudur
bir çağ
her duygu tanıdık
heyecansa ayrıntılarda

◆

adıllar

birinin
yere sürtmekteyken dizleri
başı bulutlarda gezdi
*anlıyorum*a varan her cümlesi
yörüngeden çıkan uydu gibi

birisi
bilmemeyi seçti
dinleyen bir öğrenci
diploma notu öğrendikleri
yaptıklarıysa tersi

birisi
ne söylediklerini ölçtü
ne boyunu
en olmak istemediğine
dönüşmekte birinci

birisi
hep yağmurdaymış gibi
sığınak peşindeydi
güle oynaya teslim
yağmurluk oluverdi

birisi
bulunmayı beklerken
yıllarca gizlendi
kucağındaki yetimin
yüzünü esirgedi

birisi
yokluğu biriktirdi
kimsesizlikle kaçtı
uykudayken hepsi

◆

öğren

güç burada çekirge
yalnız kalabilmekte
kendini dinle
istemesen de
kaynağına döner oyunlar

seni tutsak eden
durmadan konuşur
durmadan
canını acıtır
hesap sorar
ezer
etini parçalar
yüzün yere düşmesin
gölgen çiğnenmesin diye
her yanda uyarı işaretleri
yasaklar

neden yapıldın
ağaçtan isen yanıcı
demirdensen geçirgen
başa dert plastiksen
kırılgansın
buna göre yaşamalısın

◆

öğren-im

son uykular en derini
uyandıran gelsin beri

kafanı kaldırıyorsun
işte evin
tavan sonsuzlukla döşeli
kandillerle bezeli gökyüzünü
kendi yüzün belledin

o yüze asırlardır
dedeler
nineler
kahramanlar
sanatçılar
tiranlar
yalancılar
yalakalar bakar

şehirli çocuklar
ışığa gömülür
gecesiz kalırlar
samanyolunu yiter
merak söner
hiç yaşamamış gibi
geçip giderler

◆

ar

atomlarına kadar ayırıp
bulamadığın nedir
oyun
bir bedende buluşmak
çıplaklık
solda sıfır

◆

gemicik

yüzüyor
kağıttan bir gemi
dalgalı denizinde
düşünde
transatlantikse de
durduğu yerde
yosun tutuyor
kütle çekim yakasında
kaldırma gücü paçasında
üzerine yazılmış
aksak şiir
silinip gidiyor

◆

kesit

doğum
acılar içinde
yaşam
acılar içinde
ölüm
acılar içinde
birleştir anları
acıyı unuttuğun
yaşadım de

◆

dalgaboyu

sinek vızıltısı
kaşıntı
uykundan eden
ölesiye

tadını değiştirir mi
okudukların
söylediğin yalanlar
mesleğin

şaşırtıcı gelmiyor mu
küçüğüz
küçüğüz de
bir yığın öykü
bu frekansta

◆

ana unsur

yeter anam
yeter
savaşma
kanının son damlası
sana kalsın
bildik seni
tanıdık
seni tanıyanı da tanıdık

dur biraz
giderayak daha beter
can yakma
köle ettin
kendinle birlikte
ağzımızda birikenleri
yutalım mı

bekleriz gerçekler
kafamıza dank etsin
olmuş bitmiş an diliminde
dank ettiğinde
dank dank dank dank dank dank dank
dank dank dank dankdankdankdan
kdankdankdankda
nkdankd
ank
nk

kendiliğinden hep
olduğu yerde nesneler
sen dokunmamışken
nereye giderler
kafamıza dank ettiğinde
dan
k

◆

uğru

geçici sananlar var
geçer mi
başladı mı büyür
büyür kesilmedikçe
akar akar
eşiklerde birikir
sonunda yıkar

◆

MİRAS

en uzun gecede giden
kimdin
kimseye söyletemedin
"o bambaşka" derdi biri
nen başkaydı senin

en uzun gecede
alışkanlığı yine
pişmanlığa silmiştin
doymuş arzu kokuyordun
buram buram

defter sağ elinden
düşmüştü yere
kalem tutan elin göğsünde

uykunu alıp
gözünü açacaksın derdim
soğuk tenine dokunmasam
şakalaşacağız
tartışacağız
dövüşeceğiz daha

evdeki nesnelerle
uyum içindesin
sessiz
kıpırtısız

en uzun gecede
kolları sıvamalı
senden kalanları
yüklenmeli
sezdirmeyip yokluğunu
dostlarından kaçmalı

◆

kalıtçı

kendinden başka
kimseyi sevmeyen
görmeyen
biriydi *rahmetli*
bakmış görmemiş
fotoğraflamış
tepe tepe harcıyorum
mirası bana kalmış

oyun sananlara
gülüyorum
gülümsüyorum
anlamayanlara
bıyık altından

aradığınız kişiye
şu anda ulaşılamıyor
lütfen aklınızı başınıza alıp
yeniden düşünün
dirildin mi diye sormayın
kıyameti çağırmayın

öyküler yazmış
birleşiyorlar
bir iki düzeltme
boşluklar doluyor
özlediyseniz okuyun
nerelerde varsınız
arayın
dudak izlerinde mi
kadehlerdeki
ağaçlarda mı
yapraklarda mı
kurallarda mı
yasaklarda mı

yok mu
hiç iz bırakmadan
geçtiniz mi yoksa
olsun
kısmetse
başka yaşamlara

◆

soluş

göz açılır
geçmiş değişir
biri
hiç yaşamamış gibi
silinir

◆

organik

elimde kanı yok
boğazında parmak izim
ne zehirlemişim
ne baltayla kesmişim
kahrından gebermiş pezevenk
niye düşünecekmişim

damını neyle kurdun
hangi ağaçtan
hangi samandan
taş mı kerpiç mi
senden fazla dayanmayıp
üstüne çöker mi

yoksa parazit başlayıp
mevtaya mı büründün
döküntü dolu
üç sandıklık
servete mi kondun

işe yararları ayırıp
kalanları süpürdüm
temizlik bitince
sokaklarda yürüdüm

artık bu yolları
ben adımlayacağım
yel
benim göğsümü okşayacak
kalemi ben tutacağım
sivrisinekler
beni ısıracak
tuşlara ben basacağım
arayanlar
beni bulacak
aradaki farkı
kimse anlamayacak

◆

benzeşim

iyi miyim
kötü müyüm
şöyle miyim
böyle miyim
ben ne bileyim

bilmeniz gereken
o öldü
ben o değilim

◆

yoksuncuk

kasığın
leş gibi
yalnızlık kokuyor
dinlerken saçlarım ağardı
ağır geldi itirafın

yanlışların bükülüp
tenine batmış
kemiğe varmadan
acıyı duysaydın

ben
oyuna gelen ahmak
eflatun ölüm
patlıcan moruna döndüm

nedir bu komşu
vedamız veda değil
sonumuz son
içten içe her ölüm sevindirdi
bir daha görüşmeyeceğiz
bitti

◆

rejisör

ölmüşlerin yasını tutar
kim yasını tutar

bak ses vermiyor
neden konuşmuyorsun
ölü müsün be

kafama kazınmış
başına gelenler
senin suçun

herkeste böyle mi
yok
onlar da diyorlar
senin suçun

oyun çözülmüş
kazanan olmayacak
yumuşacık bir doku
avucunda yaşlanacak

kurallar neyse
uyulacak
ten yırtılsa
kalp patlasa

rol kesmekte
oyuncunun iyisi
büyün öyküler
aynı küçük kafada

◆

bir eflatun ölü

nasıl yazayım aşk şiiri
ateş olmadan
ustamla birlikte
neler neler
kül

söz satarım
öykü satarım
ustamın mirasının
üstüne yatarım

dostların çoğu
daha doğmadı
buluşmayı bekleyecek
yumruk kadar
bir gök taşı
oku diyecek
yaşat
sev
gör
anlat

◆

gardiyan

biraz zehir yorgun düşürmez
aşılmaz duvarlar aşındırmaz
bir tane daha daha daha
tehlike baş gösterir
kapıyı tutan yorulur

içeride kim var
biri mi var

kimle oynuyorsun
içeridekiyle
oynayamazsın
o içeridedir
koruma ey
ne gerek

açıp baksan içeriye
kimse var mı diye
yok mu

açsam kapıyı
ya vardır ya yok
kapı kapalıyken
hem var hem yok
kapı açılınca
bir yığın soru seli
işim gücüm var benim
demez misin
uzaklaşıp kapıdan
yaşayıp gidemez misin

oyunu başlatan dışarıdaki
oyuna katılan içerideki

kimin düşüncesi
bu hücre hikayesi

◆

matruşka

o beni
ben beni
kendine
kıvrılan
bedende
o
benzerin
dostun
düşmanın
tamamlandığın
fazla geldiğin
gömüp gömüp
çıkardığın
keramet aradığın
ölü
sarmalayıp
pamuklara
yüz çizdiğin
odun
kurtulmak kolay
ötekinden
kurtul bakalım
kendinden

◆

iyi gelir

çene dursun
el yorulsun
yalnızlık iyi gelir

karşılaşacaksın
silahlar bilendi
yara alırsın
sağ çıkmak iyi gelir

işaret parmağı
birleştir başparmakla
üstüne para
uçur havaya
düşene kadar yaşar
sonra teker teker
birbirimizi gömeriz
son sahnede
kim olduğumuzu göreceğiz
yüzleşmek iyi gelir

ayak sürüdüğün evler bile
unutur seni
tıkış tıkış eşya
yerin kolayca dolar
oradan oraya dolaşan
huzursuzluğun yiter
bir daha asla
çevirmeyeceksin kilidi
dolabı dağıtmayacaksın
tabak kirletmeyeceksin
yorulmayacaksın
terlemeyeceksin
üzülmeyeceksin
yok olmak iyi gelir

◆

yankık

umut sefil bir öcü
kestane şekeriyle kandırır
komaya girene dek
yedirir de yedirir

öteki de kim oluyormuş
kafanın içinde dolaşıyormuş
doğruymuş gibi her adımı
eser yok pişmanlıktan

sus batasıca ses
sen varsın yalnızca
sürte sürte seni
sinir ağlarımın duvarlarına
eriteceğim

◆

kitabe

ölmüşüz
ağlayanımız yok
olmasın
kimse
uykudan
uyandırmasın

◆

merdane

nasıl söz edersin yalnızlıktan
her yanın
insan
insan
insan
ki ezbere bilirsin
öteki hep düşman

gelmem gereken yere geleyim
ıslanmış olayım mesela
bir sığınaktan bir sığınağa
yağmurdan *nasib*imi ala ala
evime varayım

evim
belki içinde öleceğim
her santimetrekaresi anı
benden öte ev sahibi
misafirlerin ruhları
yazın bir oda
kışın bütün ev benim

yoksam bulaşıklar
milim oynamazlar
yiyecekler çürür
ben dokunmazsam

yuvarlanıp giderdim belki
bu kadar dik başlı olmasam

◆

nohut

hepsi gitti
kafamdakilerle kaldım

kimsenin yeltenmediği
birbirine bağlamaya
o anla bu anı
yazılmış romanımız
nereye kaçabilirsin
be…

tarih olmuş bizden kalan
yazan olsun şenlensin

alnına mı yazılı
tohum iken
kavrulacağın
leblebi olacağın

sen kaba etinde
duymuşsun acıyı
kemiğe dayanmamış
dayanacak elbet
kaçabilirsen kaç
kaçamazsın

yuvarlanıp düşmek
bir tava
denk gelmek
git başkasını sev
diyen bir yoldaşa
yırtınsak da artık
ayrı tektoniklerde kaldık

kaç kalmışsa
kaç son buluşma
birimiz doğu
birimiz batı roma
son bir defa
geçerken yıkıntılardan
toza bulandık

hani kalplerimiz
güm güm
güm güm
dip dibe atmış
güm güm
güm güm
ona bile irin gibi
yalan bulaşmış
güm güm
güm güm

dindi ses
kalpler uzaklaştı
güç açılmış kapılar
bir bir kapandı

◆

kaşe

imha ettin eskisini
doğurdun yenisini
aynı adam
aynı

◆

DOSTMODERN

"üzerimde yıldızlı gök
ve içimde ahlak yasası"

üzerimde yıldızlar
ahlak bende ne arar

oyunu böyle
yaman bilmezdim
erdikçe anlağım
daha az anladım

susana yakışır erdem
sözcük ağızdan
dişten zor çıkar

derinliklerime çekip
derinliklerinde kaybolduğum
oyun arkadaşlarım
kimseyi oyuncak saymadım
öyle davranmışsam
yalancıktan

◆

acun

öküzün boynuzunda
silkelendi
düştü düşecek
yer yok
döndü durdu
durmadan döndü

◆

dilucu

kim bilir kaç kalem
dile getirmiştir
ölüm
unutulmak değilse nedir

dört duvardan seker huzur
eskimiş yüzler özlenir

yalnızlık
aşk gibi hastalık
ağustos ortası sıtma
sözlüğünden sözcükler silinir
kolay sorulara
güç yanıt verilir
dizine yatmayan bilmez
o ne zor sevgilidir

◆

altında

içinde bir
zeki müren'le
doğar kimi çocuklar
sesleri
"vasatın altında"

doymak bilmez
birleşme isteği
dolmadan boşalmalar
ten üstünde maraton
iş üstünde kalanlar
"aynı çatı altında"

markanı büyütürsün
herkese giydirirsin
fark silinir
kurtla kuzu çiftleşir
yavrulara
göz koyan koyana
"eski köprünün altında"

biri yürü ya maymun mu dedi
aldık başımızı gittik
başımız döndü kurduklarımızdan
aynı gemide olmak da neymiş
kuşkuluyken aynı boyutta olduğumuzdan
"yıldızların altında"

akıl var da
uzanmaz uzaklara
beş bin yıl önce de
her haltı bilirdi insan
çılgınlığa dur diyenin
tarih boyunca
bedenleri sallandı
“o ağacın altında”

◆

integral

sözcükleri geçtim
kalıplar eskiyor
yazmaktan başka yol bulamadım
çoğalma isteği
yokluktan kaçış
matematiğim yanlışa doğru

geniş zaman kipi gelecek olmuş
sıradakiyse hikaye
başarısızlık ne kolay
avutan dostlar içinde

bir oluş silsilesi
önüne katmış sürüklüyor
utanmak
evrenin neresinden geliyor

sonu gelmez tasarılar kalacak
sonrakilere
onlar da girecek aynı döngüye

◆

satir satir

ey aseksüel Satir
şiirinde neden kuş yok

kuş beyinliler var
yaşam suyu gürül gürül
akarken damarlarında
sevenlerine çektirip
çeke çeke çekip gidenler

ey çırpı bacaklı atlas
ne taşırsın sırtında

yemek üstü *felaket* haberleri
ekmek arası kıskançlıklar
güçsüz bir titreşim
kulağa çarpan el acısı
mideden geniş kursak

ey badem gözlü Homeros”
ne kent dersin ne kasaba

çıplak yürümek derim
poza dururum
sokak lambası altında
şarkılar söylerim
müzik diye
t@şağımın tellerine
mızrabımla vururum

hemkentlilerim yarış ederler
varacakları yerde
çarçur edecekleri zaman için
kornalar bağrış çağrış
ezer
geçer
giderler

ey...

yeter
başka soru sorma
şiirimi tepeme çıkarma

◆

pragma beni

ayna tutmakla
göstereceklerin yeter
adımı ayna koy
sevmediğin ne varsa
yansıma

güç
iş güç
dış güç
işte bu desen
sonuma neden

ayakların
yaramıyorsa kaçmaya
kasabı bellemek boşa

◆

sorucuk

cam gibiyse biri
ardı görünüyorsa
kırıldığında kesebilir
değil mi

◆

hal hatır

ne güzeldir
halden anlayan dostlar
dudağıma üşendiğimden değil
söylenmiyor
anlaşılmasını beklediklerim

sonra birden oluveriyor
ne diyemediysem o

halden yanlış anlayan dostlar
ne güzeldir

◆

filofos

ne çocukça işler
isim dediğin nedir
kullanır atarım
yenisini açarım

vay benim ismim
vay benim
ben
diye zırlamak niye
benim diye yırtınacaktın
niye günlerce çene çaldın

adını ak çiçekler üstüne
yazan çıkar mı yine
değerli olanı anlamayan
en büyük nankör sensin
sesinin yankısı diner
kafalardan silinir sözler
rutubetli sığınağında kokuşur
unutularak çürür bitersin

◆

pandemi

yaşlanmayı
bir distopyanın içinde
şans mı saymalı
gaz sancıları çeken
bir aylık bebek olmayı

insanlığı durmadan rendeleyen
yeni algoritmalar deneyen
karpuz çekirdeği kadar kitabe
uzak geçmişten yansıyan

büyüyor ya
aynı karında
bilgi ve cehalet
ayıp sözcükler yasak
ayıptan kimse kaçamazken

◆

poptan

rahimden çıkıp
çöp yığınına düş
sev kardeşim

kurtuluş ölümde
yaşamak tatlı
oluşagelenin işine gelmez
yapışır sekiz kolla
ölsün
sonra fırtına
bütün dünya buna inansa

◆

SERSERİ

iyiyken herkes iyi
kötüyken
şu karanlık taraf
konum mu
bakış mı

kafam çalışmaz
hislerim var
serseriyim
o kadar

◆

oblomov

uyuşukluk
üstüne yorgan
en basitinden ev
evin içinde evin
nefesinle ısıttığın

boşa ömür tüketmiş
yıldızları yutuyorsun
kendi eşsiz *kubbe*ni
yıldızsız bırakıyorsun

uykun gelse kurtulsan
yarattığın karanlıktan

◆

kalander

şairmişsin güya
kimin umurunda
görüleyim diye
uğraş dur
tüylerin parlak
sözlerin
karadelikten kara

dönüp dolaşıp
aynı yere gelişin neden
neden dönüp durur
bütün evren

dört bir yana koştur
hiçbir yere varama
gününü işle doldur
hiçbirini yapama

◆

fenakırmızı

yazık diyorum
bu kafadan uzak saatlere
en güzeli
yağlı
asitli
fermanteli
tepkimeli
ucuz şarabın
üstüne içileni

◆

külsever

yaşam burada gel
akışına bırakılan
kıyıya vursun
daha işimiz var

ay buluşmuş denizle
pabuçlarımız kayıp
çoraplarımız ıslak
genciz
neden soluğumuz kesilir
anlam veremeyiz
bir sağlam zıplayış
aya varsak ya
el sallasak
bize benzeyen salaklara

hayal gücü pek birine göre
acısından yenmez
alt katmandaki hikaye
ki cehennemden uzağız
aklımız erdikçe daha içinde

derinlere ha bire
yolcu gönderiyoruz
elleri boş dönüyorlar
yükseklerde gerilim
yüzeyde karmaşa
ikisi birleşince
temel sarsılır
evrenin tuğlası düşer
kurallar bozulur

geldin
hayat burada dedim
nedir sormadın
bildin de mi sormadın
bilinmez

bildiğim neyse koydum önüne
göğsünü goriller gibi
yumruklasan da
kırılmaz değilsin
canını yakarlar
çok kötü yakarlar
nefret bile edemezsin

senin de ellerin var
kalem tutar
tuşa basar
fareyle oynar
ya kasıklara ince dokunuşlar
her eğime kusursuz uyum
gerektiği hızda salınım
nem
yağ
kayganlık
yüzde yüz uyumlu ten
tek sıkıntı
aynı sinir sistemi
dokunma
dokunulma
kısır döngü

öyle ya
zehirlendin diye
mucize yaratacak değilsin

◆

düşbaz

bulutların üstünde gezinmene
kim engel olabilir
kafanda saç kalmamış
göbeğin kümbet
dişlerin antik kent
desteksiz yıkıntı ekonomin
ellerinle yaratacağın
sanki kainat

bulutların üstünde gezinmene
kim engel olabilir
yattığın yerden gök
sonsuza uzar

dibinde
taş gibi bir sızı
yatarsın olmaz
otursun olmaz
kafanı kıtlama yaparsın
ciğerlerin yanar
yine de...

◆

toplama

üç kişiysek
dördüncü
dudaktan dudağa
eksik dostun yerine
kaç kişiysek
bir fazla

◆

çekici

güneş doğacak
yazayım derken
uykuya yenilecek
azgın tasarılar
yağma yok
çekeceğim varsa
çekeceğim

üstündekileri çıkar
sobayı harla
çıplak dolaş odada
aç bırakmışsın günlerce
birkaç dokunuş yeter

tavşanı besle
ejderhaya dönüştür
ejderhayı bilmeden
kendini de tutuştur

çal bir daha
vur kaslara
kasıl

◆

dal ve gam

zayıf yanım
yaram
kaşınıp durursun
olan bana olur

◆

teneke

içimde dersten kaçan
tembel bir çocuk
kuşlar bile aklını çeler
dışarısı güzel
hep güzel
işler beklermiş
kim takar

◆

darma dağı-nık

hesabı
sonraki gün
görsen olmaz mı
hem midene oturmaz
hem hem hem
ham ham

dur durak bilmeden
yol nedir sormadan
nereye böyle
kılcal damarlarına
işleyen zehirle
günü gün ederek
gün günü
bir çakıl taşını bile
oynatamadan
konuşmakla
olmamış bile
olmamış daha
olmamış

saat
açık unutulmuş akıyor
herkes birbirine bakıyor
gürültü konuşmalar
konular küf kokuyor
yeni
hurdalıkta yatıyor

ne yaptın
hiç
yalnızca
yapacakların artıyor

◆

saklıbay

[Raskolnikov
yeryüzüne düşmüş
meme emmiş
ergen olmuş
yaşlanmış
nice insandan
daha var]

bu akşam
mr. hyde'ın
son akşamı
sonra bir gün
kısmet

uyuşukluğumla
kayıtsızlığımla
gördüklerimi
anlamazlığımla
baş başa kalacağım

bay hyde suskun
uğurlama burukluğunda
avutuyorum
ölüm yok ya ucunda
gülüyor
ucunda ölüm olmayan ne var
diyor

sayısız iş
tamamlanacak
çoğalıyor
sonuca giden yol
kısa ama
oyalanmaya
bir sürü yer
yürüyerek on dakika
her adımda mola

onsuz korkarmışım
şiir yazamamaktan
korkarım
yazamamaktan mı
ondan da

dinlenme tesislerinde bile
boş durmayayım diye
gelen boşa akmasın
kağıdım kalemim cebimde

ilham
bir yerlerden gelir
kalem yazar
yazdığın hayat bulur
kendi zamanında
bir kesit olur

iksir tükendi bay hyde
kanımda dolaşan zehir
gün gün azalacak
uzaklarda olsan da
suçların
üstüme kalacak

◆

plebisit

ilkinin yapmadığını
sonuncudan beklemek
ahmaklıktır biliriz
yine de oy birliğiyle
içeriz

◆

paf-küf

keramet zehirde olsa
şairin bini bir para

eller dil
kavgaya tutuştuğun
sözcükler arkadaş

sonra
kafesinde çırpınana
dur diyeceksin
zamanı değil
korkusunu duyarsa
kafese uzanmış
yabancı elin
bir nefes daha çekeceksin

yetenek sende
zehir
o da tamam
hani nerede
delip geçen dizeler
sözcükler bile
eminönü'deki güvercinler
her attığını yer
yine de yüz vermezler

ağaçtan düşen

ne anlar maziden
ne zaman göz dikmişse
meyve dolu dallara
kış
sırt ağrısı
gökyüzü manzara
kötürüm kötürüm
küfürler savurur
düştüğü yerden

‘çekmesin kodumun yeri
sitmiyim şimdi yerçekimini
gerçi
yerden başka
kim çeker beni’

binlerce bozuk plaktan
beste yapacağına
karaladıklarını
onun kulağına fısılda
ayık kafayla çekilmiyorsan
suçu kendinde ara

yazmak mı amaç
kendinle birlikte
başkalarını kandırma
serseriden başka nesin
seni cübbeler
nasıl saklasın

kimse kanmaz
kanacak kadar bakmaz
üstünden geçer gider
saatleri yutan
alışkanlıklara

ne isen osun
önce sen anla
kendini kandırıp
durma

◆

yar gibi

diyorum bazen
amma yalnızım
hani sevmesem
gebereceğim

insan olsa
bu kadar severim
kızar kavga ederim
gün olur yılarım
ayrı düşer
deli gibi özlerim

yalnızlıkta
bütün gürültüler var
tanıdığım herkes
ölüsüyle dirisiyle
tıkış tıkış
dolaşır çevremde
her kafadan ses
kimi çocukluğa çağırır
kimi gün öncesine

◆

SEÇMEN

unutulmayacak
ne pislik
ne pisliği yayanlar
kaybetme korkusuyla alçalıp
ayaklar altında kalanlar

çöl rüzgarı kesildi
toprak yeşerdi
boy verdi yeni fidanlar

açıldıkça yalan
açıldıkça nefret yayan
leş taşıyan kaftanı
inciler
altınlar
işlemeler kurtaramadı
hür ellerde parçalanmaktan

binlerce yıldır
yazılır tarih
ders bu
bitmez
ders almadan

◆

üç dakika

bir insanı
üç dakika dinlemek
zor olmamalı
kahpe retorik *uzmanı*
kuralına göre oyun
bul da oynasın

bir cesedi ayakta tutmak
zor olmalı
ne zaman gömdürecek kendini
yeterince kokmadı mı

*mevta*ya yazık
bir yandan
çoluk çocuk korkuyor
neden bu ölü konuşuyor
taşlaşmış yüz
donuk bakışlar
bitmiş bir kralın tahtında
bomboş yığın
çürüyor
dökülüyor

muhafız diye hırsızlar
tutmuş kapıları
sandık sandık boşalıyor
hazine odaları

üç dakikacık versen
kopasıca kulaklarını
üç dakika ötmeden dinlesen
yok
susacağın yok
dünyan
mezarlığa dönmeden

◆

sanatanlar

sahne ışıkları altında
dev sanmışız
bastıkça ses çıkaran
düdüklü ördekleri

ver parayı
malını pazarlasın
azıcık öv
gözleri sulansın
yapıştır avantayı
masanda göbek atsın
ödül ver
taklalar atarak alsın

karınlarını okşamışız
şakımışlar
başımıza bir hal gelince
hemen *arazi* olmuşlar

◆

atık

vay benim yiğidime
kim inanır senin
bir dakikalık sevişle
meydana geldiğine

gel de evrene kızma
hangi *idea*
pay vermiş bu hıyara

◆

öğret menim

el kadar bebelerdik
sigara kokan
hasta ellerde un ufak edildik
tekme tokat çarpım tablosu
fil suresi
güzel yazı
nasıl *adam* etmekse
aşağılayarak
eze eze
kutsalmış
aman aman
tapınacak değilim
maaş için öğretene

doldur
daha yer var
alacağım bitmez
bu açlığa hoca dayanmaz
korkunç ellerde
eti senin kemiği benim
kırk çarpı bilmem kaç köleyim

okut > öğret > ve nihayet ½

◆

kanun hükmünde

kimsecik cik cik
iyi kötü
işte akıyor

anlıyorum
anlamıyorum
hatırlıyorum
mmm

silinip gidiyorum
sil sil sil

çoktan ölmüşüm
çok uzatmalar

ne yaparsın yasa böyle

◆

genetik

arkadaş arkadaşın pezevengi
dost dostun katili
insan insanın kurdu
ne uğursuz türmüşüz
yedik bitirdik birbirimizi

◆

sanayi

yetinmeyen kirletir
hep daha fazla-
sının çöplüğü
büyüdükçe büyür

yıkın
hırsla yükselen binaları
altında kalmayı beklemeyin

◆

boyaz

ayna kırıklarını topla
kokuya aldırma
zırıl zırıl
akan gözler
şarıl şarıl
çağlayan duygular
insafı noksan
kendi çukurundan gayrı
yol bilmeyen sapıklar
dozu yüksek iman
akıyor kasıklardan

◆

dikkafa

diyeceksin
sen de adam beğenmiyorsun

göz önünde olmanın bedeli
sevenin çok olur
sevmeyenin çok

ne güzeldir değil mi
sesini duyurmak
nereden çıkıyor ses
osururken sıçma tehlikesiz

zavallılar oturmuş
en koca tahtlarda
testisler küçüldükçe
sözcükler büyümüş

tümceler yağ tulumu
dinleyende yüksek kolesterol
onlar bile tükenir
dürtmelere sıra gelir

◆

erinim

eserine bakıp
övünüyor musun
sanılan değilsin
*günah*sızlar kirletilecek
susacaksın
onun hesabı sonra görülecek

belki ödüllendireceksin
ne bileyim
suç yine üstümüze kalır
neden yakasına yapışmadın
yüzüne tükürmedin de
sarıldın öptün dersin
rezilliğimi yüzüme vurursun
ne var derim
ben de senin eserinim
oturayım oturduğum yerde
işine karışmayayım
benim bilmediğimi
elbet sen bilirsin

tüm bu rezillikleri
kötülükten sorumlu
birine havale ediyorsun
şeytana uydum
neye uyduğunu ne bilir
bu kuyruksuz maymun
nasılsa öteki var diye
olanın canına okur

günde iki dakika dur
ne yapıyorum diye sor
sormaz

eserine
bakıp gülüyor musun
yoksa yanlış nerede
diye mi düşünüyorsun

◆

çöpokrasi

yapmayın etmeyin
küçülüyorsunuz
küçüldükçe daha
göze batıyorsunuz

◆

oyun

oyunla alıştık acunumuza
oynaya oynaya geldi çocuklar
oynadı babalar başladı kavgalar

dokuz taştır beş taştır
güle oynaya yaşama soktular
gülücükler hoppacıklar

oyun mu oynuyoruz burada
küsmeler barışmalar
boşluğu sözcüklerle doldurmalar

oyuncaklarımız oldu kırdık
ateşle oynanmayacağını
yenilince ağlanmayacağını
oynaya oynaya anladık

◆

martı

havada
ölüseviciliğin
cesetten
ağır kokusu

boynu kırık
tazecik kurban
alkışlarla dik dursun

itilmişler
ezilmişler
kamyon kamyon yığılmışlar
üç kuruş üç kuruş birikip
milyonluk kafa tutmuşlar

sigara kokan nefeslerde
intikam türküsü
omuz omuza bağırış
siren siren çığlık
titreşen bas gırtlak
ti diye ünleyen boru
bin bir renk koro
dört dörtlük türküyü
cadde boyunca kükrüyor

sakalı bitmemiş ölü
elden ele eksiliyor
mezarın payına
bir tutam saç kalıyor

◆

İKİYÜZLERCE

küçük bir öyküde
yazmıştım seni
içinde dilek kipleri
geçişli yüklemler

sen
öznesi hep gizli
yüzü belleğimde değişen
ikinci tekilden bezmişken
üçüncüyle sevişen

◆

süreç

aşk başlar
göğsünde kelebekler
kelebekler gider
karnında kocaman taşlar

◆

bavul

ne cehennemmiş gördün
koşa koşa döndün

boka batmışların
tertemiz aşkı mı

yalandan kim ölmüş

◆

uyuşmazlık

ayrılık boş kağıt
çiziyorsun ötekini
bir yerden apansız
çıkacak gibi

telefon düşman
çalsa dert
çalmasa dert

bilgisayar düşman
içinde bir yerlerde
hep elinin altında

kapı düşman
açsan girecek
kimse yokken
açılacak san

yalnızlık düşman
koca evde
köşeye sıkışmak

diyelim kendinle
anlaşamadın
ayrılmak istesen
ne olacak

zaman düşman
geçecek dediklerin
sadistçe oyalanır
çocuk ağzından
pamuk helva anlar
yel gibi kaçar

anılar düşman
kırgın bakınca görülüyor
bir yerlerinden
çürümeye başlamışlar

◆

aksak değnek

kafanı duvarlara vur
hastalık anca
kafanla birlikte gider
alışacaksın
direndikçe yaralanacaksın
nasıl geçecek
geçmez

düşün ki hisler
başka bir canlı
sana yuvalanmış
ruhun duymamış

düşün ki hisler
senden besleniyor
yeter ki besle
ne olursa ver
iyisi
kötüsü

son nefesti vedalaştım
yarından sonra böyle
dans etmeyecek parmaklarım

bir seni
özleyeceğim
bir de onu
onu sende
seni onda
onu sensiz
seni onsuz

tatlıydı başta
sonra yer mi yarıldı
havaya mı karıştı
ne olduysa
geriye aşkı kaldı

◆

göz

güzeller gördüm
yazana kördüm
seni gördüm
ayıldım

◆

ekspertiz

orasına girdim çok yağlı
yuvasına bilsen ne bağlı
doktoru bulmuş çaresini almış
bir hamal olmuş bir küfe

nasıl yaratıklarsa bunlar
baktıkça güzelleşiyorlar

◆

deneysel türkü

burun farkı birinciyken
sürülerde buldum yar
aklı bol bol dağıtırken
delilerde buldum yar

dolmuş taşmış libidosu
tepişmenin bilançosu
ömrün içinden geçerken
ölülerde buldum yar

içinde ne dışında ne
çarpmışsın en delisine
zafer marşları söylerken
kölelerde buldum yar

yanıma mecnun yatsın
kezzap köküne aşkın
ufka bakıp dururken
gerilerde buldum yar

yörüngede döndüm durdum
anlamsız bir yere vardım
bitpazarına nur yağarken
yenilerde buldum yar

ötefil

görmek istiyorum ardını
ne var

sığınak
arada gidip gelirim
yol yağ gibi akar
o andan güzelini
nasıl düşünebilirim

dokunmasam da olur a
onunla buram buram
gençlik kokarken sevişmişim

◆

salkım hanım'ın daha neleri

işte efendim
işimiz gücümüz bu
yazarız çizeriz
kime
ne dese yalan
gelecek aşk
senden gitmese de
seven gidecek
sevilen ne edecek
yoluna gitti diyelim
boğazına
yumru da mı oturmayacak

sevmeye doyamamışım
doya doya sevememişim
canın sağ olsun diyememişim
yıkılsın meyhaneler
ulan
kırılsın kadehler
aşk şiirinde
bar kavgası çıkaran
acaba kimler

◆

biyastık

yazı turaya bakar
akşamın *kaderi*
asılan suratlar
söz verip de caymalar
ama'lar
kusura bakma'lar
sözümde durmadın da
neden durmadın
açıklamalar
bir sürü yalan
düz-
meler

hayranlığım parlatacak mı
sonsuzca seni
parlaklığın
aydınlatacak mı pervanelerini

gülmek dedin
üzülmek dedin
af dilemek
uzaktan çekilen acının
titreşimiydi özverin

◆

nöbetli

unuttun
uzatmalı bir hastalıktan
ateşlerle kurtulduğunu
yoğurdu üfleyerek yesen de
ayrana özensizsin

hani parçandı
hani eksik kalırdın
yüzü
sesi
...
silindi

kuşkusuz sakatlandın
örselendiğinden
bir soru işareti
yarınki sen
bilip bilmeden
söz verirsin
aşkla için için
yandın
bittin

artık alışkanlıksın
şeytandan ödünç
bitmek bilmez yankılar
hor kullanılmış ciğerler
yama tutmaz omurilik
tatsız tuzsuz arzular

diyeceksin ki
derdin bu
yazmaya yarayan
kalem tutma yetisi
gökten zembille mi indi

olacak olan
kimine oldu
kimine olacak
olan başım üstüne
elden geldiğince
seni sen yapanı
kovabildiğimce

◆

algoritma

bak burası ta içim
yalnızca ikimiz için
şarkılar anlam bulur
sanki elimden çıkmışlar
*biz*i anlatmak için yazılmışlar

burada da mı
çıkacak karşıma
kullanılmalar
öne sürülmüş
alık bir piyon gibi
kalakalmalar

şimdi göğsün sıcak
sarılmaya doyamam
kolların yumuşak
bilsem de
yarın kalbim kırılacak
bırakmam

hangi yolu seçsem
sen geride kalırsın
çözümsüz denklemlerde
virüs gibi dolaşırsın

◆

hiçimsemeler

sarıldım sayılmadı
seviştim sayılmadı
göz yaşları omuzda
geniş bir ıslaklık
yok
inat değil mi
“git dersen giderim”
gitmemi beklersen
gitmem
bu defa
söyleyeceksin
“cezan doldu
artık hürsün”

◆